

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 13ης Ιουνίου 2006*

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις Τ-218/03 έως Τ-240/03,

Cathal Boyle, κάτοικος Killybegs (Ιρλανδία), και οι λοιποί 22 προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται σε παράρτημα, εκπροσωπούμενοι από τους P. Gallagher, SC, A. Collins, SC, και D. Barry, solicitor,

προσφεύγοντες,

υποστηριζόμενοι από την

Ιρλανδία, εκπροσωπούμενη από τους D. O'Hagan και C. O'Toole, επικουρούμενους από τον D. Conlan Smyth, barrister, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους G. Braun και B. Doherty, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

με αντικείμενο αίτηση περί ακυρώσεως της αποφάσεως 2003/245/ΕΚ της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που έλαβε η Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των πολυετών προγραμμάτων προσανατολισμού IV προκειμένου να βελτιωθεί η ασφάλεια, η θαλάσσια ναυσιπλοΐα, η υγιεινή, η ποιότητα των προϊόντων και οι συνθήκες εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων (ΕΕ L 90, σ. 48), στον βαθμό που απορρίπτει τις αιτήσεις αυξήσεως της αλιευτικής ικανότητας των σκαφών των προσφευγόντων,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. D. Cooke, Πρόεδρο, R. García-Valdecasas και I. Labucka, δικαστές,
γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 23ης Νοεμβρίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

- 1 Σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1997, σχετικά με τους στόχους και τους λεπτομερείς κανόνες για την αναδιάρθρωση, για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1997 έως 31ης Δεκεμβρίου 2001, του τομέα της κοινοτικής αλιείας με σκοπό την επίτευξη μιας διαρκούς ισορροπίας μεταξύ των πόρων και της εκμετάλλευσής τους (ΕΕ L 175, σ. 27):

«Στα πολυετή προγράμματα προσανατολισμού για τα κράτη μέλη, οι αυξήσεις αλιευτικής ικανότητας [στο εξής: αυξήσεις ικανότητας] που προκύπτουν αποκλειστικά από τις βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας δικαιολογούν, για κάθε περίπτωση, ισόποση αύξηση των στόχων των τμημάτων στόλου, εφόσον αυτές οι βελτιώσεις δεν αυξάνουν την αλιευτική προσπάθεια των συγκεκριμένων σκαφών.»

- 2 Σύμφωνα με το σημείο 3.3 του παραρτήματος της αποφάσεως 98/125/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 1997, για την έγκριση πολυετούς προγράμματος προσανατολισμού του αλιευτικού στόλου της Ιρλανδίας για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1997 έως 31 Δεκεμβρίου 2001 (ΕΕ 1998, L 39, σ. 41, στο εξής: ΠΠΠ IV):

«Τα κράτη μέλη δύνανται σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή να υποβάλουν στην Επιτροπή πρόγραμμα βελτιώσεων ασφαλείας. Σύμφωνα με τα άρθρα 3 και 4 της

απόφασης 97/413/ΕΚ, η Επιτροπή αποφασίζει αν η προβλεπόμενη από το πρόγραμμα αύξηση ικανότητας αιτιολογεί αντίστοιχη αύξηση των στόχων του ΠΠΠ ΙV.

[...]»

- 3 Το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) 2792/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1999, για καθορισμό των λεπτομερών κανόνων και ρυθμίσεων σχετικά με την κοινοτική διαρθρωτική βοήθεια στον τομέα της αλιείας (ΕΕ L 337, σ. 10), έχει ως εξής:

«1. Η ανανέωση του στόλου και ο εκσυγχρονισμός των αλιευτικών σκαφών οργανώνονται σύμφωνα με τον παρόντα τίτλο.

Κάθε κράτος μέλος υποβάλλει στην Επιτροπή προς έγκριση, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23, παράγραφος 2, μόνιμες ρυθμίσεις για την παρακολούθηση της ανανέωσης και του εκσυγχρονισμού του στόλου. Στο πλαίσιο αυτών των ρυθμίσεων, τα κράτη μέλη πρέπει να αποδεικνύουν ότι η διαχείριση των εγγραφών στον στόλο και των διαγραφών από αυτόν γίνεται κατά τέτοιο τρόπο ώστε η αλιευτική ικανότητα να μην υπερβαίνει τους ετήσιους στόχους που ορίζει το πολυετές πρόγραμμα προσανατολισμού, τόσο τον γενικό στόχο όσο και τον στόχο που έχει τεθεί για τα οικεία τμήματα, ή ενδεχομένως, ότι η αλιευτική ικανότητα μειώνεται προοδευτικά με σκοπό να επιτύχει αυτούς τους στόχους.

Οι ρυθμίσεις αυτές λαμβάνουν ιδίως υπόψη ότι η αλιευτική ικανότητα, πλην εκείνης των σκαφών συνολικού μήκους κάτω των 12 μέτρων εκτός από τις τράτες, που αποσύρθηκε με κρατική ενίσχυση δεν μπορεί να αντικαθίσταται.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να υποβάλλουν αίτημα σαφούς και ποσοτικά προσδιορισμένης αύξησης των στόχων αλιευτικής ικανότητας για μέτρα που αποσκοπούν στη βελτίωση της ασφάλειας, της ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας του προϊόντος και των συνθηκών εργασίας, υπό τον όρο ότι τα εν λόγω μέτρα δεν συνεπάγονται αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης των οικείων πόρων.

Κάθε τέτοιο αίτημα εξετάζεται από την Επιτροπή και εγκρίνεται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2. Η διαχείριση οιασδήποτε αύξησης της ικανότητας γίνεται από τα κράτη μέλη βάσει των μονίμων ρυθμίσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 1.»

- 4 Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413 καταργήθηκε, από 1ης Ιανουαρίου 2002, με την απόφαση 2002/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, περί τροποποιήσεως της αποφάσεως 97/413 (ΕΕ L 31, σ. 77).
- 5 Το άρθρο 11, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 2371/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής έχει ως εξής:

«Στα αλιευτικά σκάφη ηλικίας πέντε ετών και άνω, ο εκσυγχρονισμός στο κατάστρωμα για τη βελτίωση της ασφάλειας επί του σκάφους, των συνθηκών εργασίας, της υγιεινής και της ποιότητας των προϊόντων μπορεί να αυξήσει τη χωρητικότητα του σκάφους, υπό τον όρο ότι ο εκσυγχρονισμός αυτός δεν αυξάνει τη δυνατότητα του σκάφους για αλίευση ιχθύων [...]»

Ιστορικό της διαφοράς

- 6 Οι προσφεύγοντες είναι κύριοι σκαφών που αποτελούν τμήμα του ιρλανδικού αλιευτικού στόλου.

- 7 Μεταξύ 1999 και 2001, έλαβε χώρα ανταλλαγή εγγράφων μεταξύ της Διευθύνσεως Αλιείας (στο εξής: Διεύθυνση) και της Επιτροπής σχετικά με το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413.

- 8 Κατά το διάστημα αυτό, και ιδίως τον Νοέμβριο και τον Δεκέμβριο του 2001, οι προσφεύγοντες ζήτησαν από τη Διεύθυνση αύξηση ικανότητας για βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, κατ' εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413 και του σημείου 3.3 του παραρτήματος της αποφάσεως 98/125.

- 9 Με έγγραφο της 14ης Δεκεμβρίου 2001, η Διεύθυνση ζήτησε από την Επιτροπή αύξηση της καθαρής χωρητικότητας κατά 1 304 τόνους (στο εξής: GRT) για το τμήμα πολλαπλών χρήσεων και κατά 5 335 GRT για το πελαγικό τμήμα του ιρλανδικού στόλου, κατ' εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413. Το έγγραφο αυτό συμπλήρωνε προγενέστερη αίτηση της Υπηρεσίας που αφορούσε δύο σκάφη, η οποία είχε αποσταλεί στην Επιτροπή ως «αντιπροσωπευτική υπόθεση».

- 10 Το έγγραφο της 14ης Δεκεμβρίου 2001 τόνιζε ότι αποτελούσε συνέχεια των αιτήσεων των 38 κυρίων σκαφών που είχαν τροποποιήσει ή αντικαταστήσει το σκάφος τους ή επρόκειτο να το πράξουν. Συνοδευόταν από λεπτομερή τεκμηρίωση για τα εν λόγω 38 σκάφη. Όπως προκύπτει από πίνακα συνημμένο στο εν λόγω έγγραφο, στους 38 πλοιοκτήτες περιλαμβάνονταν 18 από τους προσφεύγοντες.

- 11 Με έγγραφα της 19ης και της 21ης Δεκεμβρίου 2001, η Διεύθυνση παρέσχε πληροφορίες στην Επιτροπή για τα σκάφη που ανήκουν στους υπόλοιπους προσφεύγοντες.
- 12 Στις 4 Απριλίου 2003, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 2003/245/EK για τις αιτήσεις που έλαβε η Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των πολυετών προγραμμάτων προσανατολισμού IV προκειμένου να βελτιωθεί η ασφάλεια, η θαλάσσια ναυσιπλοΐα, η υγιεινή, η ποιότητα των προϊόντων και οι συνθήκες εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των δώδεκα μέτρων (ΕΕ L 90, σ. 48, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).
- 13 Το διατακτικό της προσβαλλόμενης αποφάσεως έχει ως εξής:

«Άρθρο 1

Επιλεξιμότητα των αιτήσεων

Οι αιτήσεις για την αύξηση των στόχων χωρητικότητας των ΠΠΠ IV θα θεωρηθούν επιλέξιμες υπό τους ακόλουθους όρους:

- 1) Οι αιτήσεις πρέπει να έχουν υποβληθεί για κάθε περίπτωση χωριστά από το κράτος μέλος πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2001.
- 2) Το σκάφος πρέπει να είναι δεόντως καταχωρισμένο στο κοινοτικό αλιευτικό μητρώο του στόλου.

- 3) Το σκάφος πρέπει να έχει ολικό μήκος 15 μέτρα ή περισσότερο.

- 4) Η αύξηση της χωρητικότητας προκύπτει από εργασίες εκσυγχρονισμού πάνω από το κύριο κατάστρωμα που εκτελέστηκαν ή πρόκειται να εκτελεστούν σε ένα υπάρχον νηολογημένο σκάφος ηλικίας πέντε τουλάχιστον ετών κατά την ημερομηνία έναρξης των εργασιών. Σε περίπτωση απώλειας σκάφους στη θάλασσα, η αύξηση της χωρητικότητας είναι αποτέλεσμα μεγαλύτερου όγκου πάνω από το κύριο κατάστρωμα του σκάφους αντικατάστασης σε σχέση με το απωλεσθέν σκάφος.

- 5) Η αύξηση της χωρητικότητας δικαιολογείται με σκοπό τη βελτίωση της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας.

- 6) Ο όγκος κάτω από το κύριο κατάστρωμα του μετασκευασμένου σκάφους ή του σκάφους αντικατάστασης δεν αυξάνεται.

Οι αιτήσεις για την αύξηση των στόχων προωστήριας ισχύος των ΠΠΠ IV δεν θα είναι επιλέξιμες.

Άρθρο 2

Οι αιτήσεις που έγιναν αποδεκτές σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 1 εμφανίζονται στο παράρτημα Ι.

Οι αιτήσεις που απορρίφθηκαν σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται στο άρθρο 1 εμφανίζονται στο παράρτημα II.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο του Βελγίου, την Ιρλανδία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, το Βασίλειο της Σουηδίας και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας.»

- 14 Όλα τα σκάφη των προσφευγόντων περιλαμβάνονται στον κατάλογο των «απορριφθεισών αιτήσεων» του παραρτήματος II της προσβαλλόμενης αποφάσεως.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 15 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 13 Ιουνίου 2003, τα οποία καταχωρίστηκαν με τους αριθμούς T-218/03 έως T-240/03, οι προσφεύγοντες άσκησαν τις υπό κρίση προσφυγές. Κατόπιν προτάσεως του Πρωτοδικείου, δέχθηκαν να εκδικαστούν οι υποθέσεις αυτές ως ενιαία υπόθεση.
- 16 Με διάταξη της 20ής Ιανουαρίου 2004, ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου επέτρεψε στην Ιρλανδία να παρέμβει υπέρ των προσφευγόντων. Το υπόμνημα παρεμβάσεως της Ιρλανδίας κατατέθηκε στις 10 Μαρτίου 2004. Η Επιτροπή κατέθεσε παρατηρήσεις επί του υπομνήματος αυτού στις 16 Ιουνίου 2004.

- 17 Με απόφαση της 8ης Δεκεμβρίου 2004, το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα), στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, κάλεσε τους προσφεύγοντες να προσκομίσουν κάθε έγγραφο που θα μπορούσε να αποδείξει την ιδιότητά τους ως κυρίων των επίδικων σκαφών. Οι προσφεύγοντες συμμορφώθηκαν με το αίτημα αυτό.
- 18 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, κάλεσε τους διαδίκους να προσκομίσουν ορισμένα έγγραφα και να απαντήσουν σε ορισμένες ερωτήσεις. Οι διάδικοι ικανοποίησαν τα αιτήματα αυτά.
- 19 Οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν σε ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση της 23ης Νοεμβρίου 2005.
- 20 Μετά την αγόρευση των διαδίκων κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να συνεκδικάσει τις υπό κρίση υποθέσεις προς έκδοση κοινής αποφάσεως κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 21 Οι προσφεύγοντες και η Ιρλανδία ζητούν από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στον βαθμό που απορρίπτει τις αιτήσεις αυξήσεως ικανότητας των σκαφών τους
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

22 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει τις προσφυγές ως απαράδεκτες·
- επικουρικώς, να απορρίψει τις προσφυγές ως αβάσιμες·
- να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού

- 23 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι οι υπό κρίση προσφυγές είναι απαράδεκτες για τον λόγο ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν αφορά άμεσα και ατομικά τους προσφεύγοντες υπό την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ.
- 24 Προβάλλει επίσης ότι ορισμένοι από τους προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι είναι κύριοι των επίδικων σκαφών. Ωστόσο, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, παραιτήθηκε από την ένσταση αυτή.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 25 Η Επιτροπή παρατηρεί, εισαγωγικά, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση απευθύνεται στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη. Οι προσφεύγοντες δεν είναι αποδέκτες της αποφάσεως, δεν αναφέρονται ονομαστικά στην απόφαση και δεν είχαν καμία απευθείας επαφή με την Επιτροπή.

- 26 Η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατόπιν αιτήσεως της Ιρλανδίας με την οποία αυτή ζητούσε αύξηση ικανότητας ολοκλήρου του στόλου της. Μολονότι οι ιρλανδικές αρχές υπέβαλαν την αίτησή τους βασιζόμενες σε πραγματικά περιστατικά που αφορούσαν συγκεκριμένα σκάφη, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η απόφαση απευθυνόταν στην πραγματικότητα στους προσφεύγοντες.
- 27 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αφορά τους προσφεύγοντες ατομικώς. Η απόφαση αυτή τους αφορά μόνο για τον λόγο ότι είναι κύριοι σκαφών στην Ιρλανδία. Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν προσβάλλει τα δικαιώματά τους κυριότητας επί των σκαφών αυτών και μπορούν να εξακολουθήσουν την αλιεία με τα υπάρχοντα σκάφη τους (απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 1985, 11/82, Πειραϊκή-Πατραϊκή κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 207, σκέψη 13). Η Επιτροπή προσθέτει ότι, ακόμη κι αν υποθεθεί ότι η κατηγορία των κυρίων αλιευτικών σκαφών στην Ιρλανδία είναι τελείως κλειστή, η απόφαση δεν θα αφορά περισσότερο τους προσφεύγοντες από οποιονδήποτε άλλο κύριο αλιευτικού σκάφους στην Ιρλανδία.
- 28 Όσον αφορά το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση κάνει μνεία, στο παράρτημά της II, στα σκάφη των προσφευγόντων, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η μνεία αυτή έχει σχέση μόνο με τα πραγματικά περιστατικά της αποφάσεως (απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουλίου 1996, T-482/93, Weber κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-609).
- 29 Η Επιτροπή δεν δέχεται τον παραλληλισμό με την απόφαση Πειραϊκή-Πατραϊκή κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 27 ανωτέρω, που επιχειρούν οι προσφεύγοντες, ο οποίοςς βασίζεται, κατ' αυτήν, στον εσφαλμένο από πλευράς πραγματικών και νομικών περιστατικών ισχυρισμό ότι «υπέβαλαν προς την Επιτροπή ατομικές αιτήσεις πρόσθετης ικανότητας».
- 30 Όπως προκύπτει από τη νομολογία η γενική ισχύς και, επομένως, η κανονιστική φύση μιας πράξεως δεν τίθενται υπό αμφισβήτηση λόγω της δυνατότητας προσδιορισμού, με περισσότερη ή λιγότερη ακρίβεια, του αριθμού ή ακόμη και της ταυτότητας των υποκειμένων δικαίου επί των οποίων εφαρμόζεται σε δεδομένη

στιγμή, εφόσον είναι βέβαιο ότι η εφαρμογή αυτή πραγματοποιείται βάσει αντικειμενικής νομικής ή πραγματικής καταστάσεως, που ορίζεται από την επίμαχη πράξη σε σχέση με τον σκοπό της. Δεν αρκεί να αποδειχθεί ότι η επίμαχη πράξη εφαρμόζεται μόνο σε ένα «κλειστό κύκλο» επιχειρηματιών (απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Νοεμβρίου 1996, T-298/94, Roquette Frères κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1996, σ. II-1531, σκέψεις 41 και 42). Εν πάση περιπτώσει, στην προκειμένη περίπτωση, η ομάδα των προσώπων που συνδέονταν με τα συγκεκριμένα σκάφη δεν ήταν καθορισμένη διότι το σκάφος μπορούσε να αλλάξει κύριο.

- 31 Κατά την Επιτροπή, η απόφαση δεν αφορά ατομικά τους προσφεύγοντες υπό την έννοια της νομολογίας (απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουλίου 2001, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 και T-225/99, Comafrica και Dole Fresh Fruit Europe κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-1975, σκέψη 96). Η προσβαλλόμενη απόφαση έχει ως μόνο δικονομικό αποτέλεσμα την άδεια αυξήσεως της αλιευτικής ικανότητας του ιρλανδικού στόλου κατά 203 GRT (βλ., άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413). Οι προσφεύγοντες, αν και φέρουν το βάρος αποδείξεως, ουδόλως εξηγούν τον τρόπο με τον οποίο η προσβαλλόμενη απόφαση παράγει αποτελέσματα ως προς αυτούς. Δεν προβάλλουν εξάλλου ότι η απόφαση αυτή επέφερε αλλαγές στη νομική τους κατάσταση.
- 32 Η συζήτηση σχετικά με το αν η απόφαση τους αφορά άμεσα συνοψίζεται εν προκειμένω σε ένα απλό ζήτημα, στο τι δηλαδή έπραξε η Επιτροπή όσον αφορά τους προσφεύγοντες. Η Επιτροπή παρατηρεί επίσης ότι, αν η προσβαλλόμενη απόφαση όντως παρήγαγε αποτελέσματα αυτομάτως, τα αποτελέσματα αυτά έπρεπε να έχουν ήδη γίνει αντιληπτά.
- 33 Στις ιρλανδικές αρχές εναπόκειται να αποφασίσουν τον τρόπο με τον οποίο θα χρησιμοποιήσουν την αύξηση της αλιευτικής ικανότητας και ποια γραμμή θα υιοθετήσουν για τις αιτήσεις ικανότητας που υπερβαίνουν το επίπεδο που εγκρίθηκε από την Επιτροπή (βλ. άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 2792/1999). Έτσι, κάθε απόφαση που αφορά συγκεκριμένα σκάφη απαιτεί την εφαρμογή από τις ιρλανδικές αρχές άλλων ενδιάμεσων κανόνων και δεν παράγει αυτομάτως αποτελέσματα.

- 34 Η Επιτροπή αμφισβητεί το επιχείρημα των προσφευγόντων σύμφωνα με το οποίο έλαβε απόφαση που αφορούσε συγκεκριμένα σκάφη. Αμφισβητεί τη λυσιτέλεια του παραδείγματός τους σχετικά με τη χορήγηση σε άλλο σκάφος της αυξήσεως ικανότητας που προοριζόταν για σκάφος περιλαμβανόμενο στο παράρτημα Ι. Πρώτον, οι αιτήσεις προς την Επιτροπή δεν έχουν το ίδιο περιεχόμενο με τις αιτήσεις προς τα κράτη μέλη. Στη συνέχεια, μολονότι ο κύριος ενός σκάφους από τα περιλαμβανόμενα στο παράρτημα Ι μπορεί να υποστηρίξει ότι είχε δικαιολογημένη εμπιστοσύνη όσον αφορά την αποδοχή των αιτήσεων που υπέβαλε σε εθνικό επίπεδο για την άδεια του σκάφους του, δεν υφίσταται ισοδύναμο της νόμιμης αυτής προσδοκίας σε περίπτωση αρνητικής αποφάσεως. Αφενός, ακόμη κι αν η Επιτροπή απορρίψει την αίτηση αυξήσεως των στόχων ικανότητας για έναν ολόκληρο στόλο, δεν παύει να υφίσταται το ενδεχόμενο να υπάρξουν αυξήσεις του μεγέθους των ατομικών σκαφών, εφόσον το κράτος μέλος μπορεί να δεχθεί τις αιτήσεις αυξήσεως ικανότητας μέχρι του ανώτατου ορίου που καθορίζεται στο πλαίσιο του ΠΠΠ IV. Υπάρχουν, ειδικότερα, αποθέματα ικανότητας στην Ιρλανδία. Αφετέρου, στην Ιρλανδία υπάρχει αγορά ικανότητας, οπότε ο κύριος μπορεί πάντοτε να αγοράσει πρόσθετη ικανότητα για ένα νέο σκάφος. Αντιθέτως με όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, η ύπαρξη της αγοράς αυτής αποδεικνύει ότι η αρνητική απόφαση της Επιτροπής δεν συνεπάγεται αναγκαστικά αρνητική απόφαση όσον αφορά τις αιτήσεις που υπέβαλαν οι μεμονωμένοι επιχειρηματίες προς τις ιρλανδικές αρχές.
- 35 Η Επιτροπή προσθέτει ότι πολλοί από τους προσφεύγοντες μπόρεσαν να αλιεύσουν πριν από την ημερομηνία εκδόσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Με άλλα λόγια, οι περισσότεροι προσφεύγοντες επωφελήθηκαν επί μακρόν, πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, από το οικονομικό πλεονέκτημα που τους παρείχε η πρόσθετη ικανότητα. Επιπλέον, οι περισσότεροι προσφεύγοντες μπόρεσαν να συνεχίσουν να αλιεύουν και μετά την εν λόγω απόφαση. Ο Υπουργός Αλιείας της Ιρλανδίας διαπίστωσε, τον Οκτώβριο του 2003, ότι πέντε σκάφη των προσφευγόντων είχαν άδειες. Άλλα σκάφη ανήκοντα στους προσφεύγοντες έλαβαν άδεια το 2004.
- 36 Εξάλλου, η Επιτροπή, απαντώντας στο επιχείρημα των προσφευγόντων σύμφωνα με το οποίο θα μπορούσε να χορηγήσει στην Ιρλανδία απλώς αύξηση ικανότητας 203 GRT χωρίς να καθορίσει συγκεκριμένα σκάφη, τονίζει ότι αυτό δεν θα μετέβαλε το έννομο αποτέλεσμα της αποφάσεως, το οποίο καθορίζεται από το νομοθετικό πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται και όχι από το είδος της προσβαλλόμενης αποφάσεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Ιουνίου 1980, *Calprak και Societa emiliana lavorazione frutta κατά Επιτροπής*, 789/79 και 790/79, Συλλογή τόμος 1980/I, σ. 311, σκέψη 7).

- 37 Όσον αφορά το επιχείρημα της Ιρλανδίας σύμφωνα με το οποίο οι προσφεύγοντες πρέπει, λόγω της πολιτικής εγγραφών και διαγραφών που εφαρμόζεται στον ιρλανδικό στόλο, να υποστούν ένα τεράστιο κόστος (βλ. σκέψη 41 κατωτέρω), η Επιτροπή διαπιστώνει ότι οι προσφεύγοντες δεν είχαν προβάλει το επιχείρημα αυτό και ότι τώρα προβάλλεται εκπροθέσμως. Επιπλέον, το επιχείρημα αυτό ανατρέπει την άποψη των προσφευγόντων καταδεικνύοντας ότι κάθε πιθανή επίπτωση σε βάρος τους απορρέει από την εθνική νομοθεσία και όχι από την προσβαλλόμενη απόφαση. Η ιρλανδική νομοθεσία μπορεί να αντανakλά ορισμένους κανόνες του κοινοτικού δικαίου, αλλά δεν αποτελεί νομοθεσία που θεσπίστηκε για την εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης.
- 38 Η υιοθέτηση, από την Ιρλανδία, νέας πολιτικής χορηγίσεως αδειών για τα σκάφη αλιείας τον Νοέμβριο του 2003 (Policy Directive 2/2003) επιβεβαιώνει το γεγονός αυτό. Η πολιτική αυτή δεν αποτελεί αυτόματη συνέπεια της προσβαλλόμενης απόφασης και αποδεικνύει ότι οι ιρλανδικές αρχές διαθέτουν ορισμένο περιθώριο κατά την εφαρμογή της εθνικής ρυθμίσεως σε θέματα αδειών.
- 39 Οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση τους αφορά άμεσα και ατομικά.
- 40 Υποστηρίζουν ιδίως, σχετικά με το γεγονός ότι τους αφορά άμεσα, ότι το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 2792/1999 (βλ. σκέψη 33 ανωτέρω) δεν ίσχυε κατά τον χρόνο της προσβαλλόμενης απόφασης. Εν πάση περιπτώσει, το γεγονός ότι το άρθρο αυτό προβλέπει ότι τα κράτη μέλη διαχειρίζονται τις αυξήσεις ικανότητας δεν πρέπει να θεωρηθεί ως μια απλή υποχρέωση που επιβάλλεται στα κράτη μέλη να λάβουν τα αναγκαία μέτρα για να εφαρμόσουν κάθε εκδιδόμενη θετική απόφαση.
- 41 Η Ιρλανδία υποστηρίζει ότι το έννομο αποτέλεσμα της προσβαλλόμενης απόφασης είναι η ρητή απόρριψη των αιτήσεων των προσφευγόντων για αύξηση της ικανότητας, υπό την έννοια της χωρητικότητας για λόγους ασφαλείας, βάσει

των κριτηρίων του άρθρου 1 της αποφάσεως αυτής. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες πρέπει να υποστούν ένα τεράστιο κόστος, διότι είναι υποχρεωμένοι να προμηθευθούν, προς αντικατάσταση της διατεθείσας για την ασφάλεια χωρητικότητας, ικανότητα η οποία αποτελεί το αντικείμενο των αιτήσεων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 42 Κατά το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δύναται να ασκεί προσφυγή κατά των αποφάσεων που απευθύνονται σ' αυτό, καθώς και κατά αποφάσεων που, αν και εκδίδονται ως κανονισμοί ή αποφάσεις που απευθύνονται σε άλλο πρόσωπο, το αφορούν άμεσα και ατομικά.
- 43 Δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη απόφαση απευθυνόταν στην Ιρλανδία και στα υπόλοιπα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, επιβάλλεται να εξακριβωθεί αν αυτή αφορά άμεσα και ατομικά τους προσφεύγοντες.
- 44 Όσον αφορά το ζήτημα αν η προσβαλλόμενη απόφαση αφορά τους προσφεύγοντες ατομικά, πρέπει να επισημανθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, άλλα, πλην των αποδεκτών μιας αποφάσεως, υποκείμενα μπορούν να ισχυρισθούν ότι μια απόφαση τα αφορά ατομικά μόνον αν αυτή τα θίγει λόγω ορισμένων ιδιαίτερων ιδιοτήτων τους ή μιας πραγματικής καταστάσεως που τα διακρίνει από κάθε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, τα εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη (απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 1963, 25/62, Plaumann κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 939, και Πειραιϊκή-Πατραϊκή κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 27 ανωτέρω, σκέψη 11· απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Απριλίου 1995, T-435/93, ASPEC κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1281, σκέψη 62).

- 45 Επιβάλλεται η υπόμνηση, συναφώς, ότι η Επιτροπή αποφάνθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση επί των αιτήσεων των κρατών μελών με τις οποίες ζητούσαν συνολική αύξηση των στόχων τους βάσει του ΠΠΠ IV. Ωστόσο, η αίτηση αυξήσεως που υποβλήθηκε στην Επιτροπή σχετικά με τον ιρλανδικό εθνικό στόλο απαρτιζόταν από το σύνολο των ατομικών αιτήσεων των κυρίων σκαφών, μεταξύ των οποίων και οι προσφεύγοντες.
- 46 Επιβάλλεται επίσης η διαπίστωση ότι η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να εξετάσει κάθε μία από τις ατομικές αυτές αιτήσεις «κατά περίπτωση» κατ' εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413 (βλ., επίσης, αιτιολογική σκέψη 2 της προσβαλλόμενης αποφάσεως). Η Επιτροπή υποστήριξε με τα δικόγρατά της ότι εξέτασε «κατά περίπτωση» την κατάσταση κάθε σκάφους που περιλαμβανόταν στην αίτηση της Ιρλανδίας και επιβεβαίωσε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι η έκφραση «ξεχωριστά» σήμαινε «ανά σκάφος». Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι η «συνολική αίτηση» των Κάτω Χωρών απορρίφθηκε από την Επιτροπή με το αιτιολογικό ότι δεν εξέθετε «λεπτομέρειες κατά περίπτωση» (παράρτημα II).
- 47 Εξάλλου, η Επιτροπή απαριθμεί στο παράρτημα I («δεκτές αιτήσεις») και στο παράρτημα II («απορριφθείσες αιτήσεις») της προσβαλλόμενης αποφάσεως τα οικεία σκάφη. Έτσι, όλα τα ονόματα των σκαφών των προσφευγόντων περιλαμβάνονται στο παράρτημα II.
- 48 Μολονότι η προσβαλλόμενη απόφαση απευθυνόταν προς τα οικεία κράτη μέλη, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι αφορά σειρά καθορισμένων σκαφών. Η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει επομένως να θεωρηθεί ως δέσμη ατομικών αποφάσεων, κάθε μία από τις οποίες θίγει τη νομική κατάσταση των κυρίων των εν λόγω σκαφών, συμπεριλαμβανομένης της καταστάσεως των προσφευγόντων (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Μαΐου 1971, 41/70 έως 44/70, International Fruit Company κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 783, σκέψεις 17 έως 22).
- 49 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι ο αριθμός και η ταυτότητα των κυρίων των εν λόγω σκαφών είχε καθοριστεί και μπορούσε να ελεγχθεί πριν από την ημερομηνία εκδόσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως και ότι η Επιτροπή ήταν σε θέση να

γνωρίζει ότι η απόφασή της αφορούσε αποκλειστικά τα συμφέροντα και τη θέση των εν λόγω κυρίων. Η προσβαλλόμενη απόφαση αφορά έναν κλειστό κύκλο καθορισμένων, κατά τη στιγμή της εκδόσεώς της, προσώπων των οποίων τα δικαιώματα σκόπευε να ρυθμίσει η Επιτροπή. Επομένως, η πραγματική κατάσταση που δημιουργήθηκε με τον τρόπο αυτό συγκεκριμενοποιεί τους προσφεύγοντες σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και τους εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο με αυτόν του αποδέκτη αποφάσεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 1965, 106/63 και 107/63, Toepfer και Getreide-Import κατά Επιτροπής ΕΟΚ, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 101).

- 50 Ως προς το θέμα αν η προσβαλλόμενη απόφαση αφορά άμεσα τους προσφεύγοντες, πρέπει να υπομνησθούν τα δύο σωρευτικά κριτήρια όσον αφορά το ζήτημα αν ένα πρόσωπο επηρεάζεται άμεσα από ορισμένη πράξη κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, τα οποία συνάγονται από πάγια νομολογία.
- 51 Πρώτον, η επίμαχη πράξη πρέπει να επάγεται ευθέως αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεως του ιδιώτη. Δεύτερον, η εν λόγω πράξη δεν πρέπει να αφήνει καμία εξουσία εκτιμήσεως στους αποδέκτες της που είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή της, όταν αυτή έχει καθαρά αυτόματο χαρακτήρα και απορρέει αποκλειστικά από την κοινοτική ρύθμιση χωρίς εφαρμογή άλλων παρεμβαλλομένων κανόνων (απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Μαΐου 1998, C-386/96 P, Dreyfus κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-2309, σκέψη 43, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 2000, T-69/99, DSTV κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-4039, σκέψη 24). Η απαιτούμενη από το δεύτερο κριτήριο προϋπόθεση πληρούται, επίσης, όταν η δυνατότητα του κράτους μέλους να μη δώσει συνέχεια στην επίμαχη πράξη είναι καθαρά θεωρητική, εφόσον δεν υφίσταται αμφιβολία ως προς τη βούλησή του να συναγάγει συνέπειες σύμφωνες προς την πράξη αυτή (απόφαση Dreyfus κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 44· βλ. επίσης, υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση Πειραιϊκή-Πατραϊκή κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα ανωτέρω στη σκέψη 27, σκέψεις 8 έως 10).
- 52 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι η Επιτροπή ήταν η μόνη αρχή που είχε την αρμοδιότητα να λάβει απόφαση κατ' εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413. Κανένα άλλο διοικητικό όργανο, συμπεριλαμβανομένων των ιρλανδικών αρχών, δεν μπορούσε, βάσει της διατάξεως αυτής, να χορηγήσει αύξηση ικανότητας για λόγους βελτιώσεων στον τομέα της ασφάλειας.

- 53 Επιπλέον, όπως τονίστηκε με τη σκέψη 46 ανωτέρω, η Επιτροπή έλαβε όντως αποφάσεις «κατά περίπτωση» όσον αφορά την επιλεξιμότητα των αιτήσεων αυξήσεως ικανότητας των επίμαχων σκαφών. Σε κάθε αίτηση που υπέβαλαν οι κύριοι σκάφους δίδεται πράγματι, με τα παραρτήματα της προσβαλλόμενης απόφασης, ρητή απάντηση η οποία προβλέπει ειδικές αυξήσεις χωρητικότητας υπέρ των σκαφών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I και δεν χορηγεί καμία αύξηση χωρητικότητας στα σκάφη που παρατίθενται στο παράρτημα II. Έτσι, η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά ρητή τοποθέτηση ως προς το αν μπορεί να εφαρμοστεί στα οριζόμενα στα παραρτήματά της σκάφη το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413.
- 54 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή, ως μόνη αρμόδια επί του θέματος αρχή, αποφαινεται οριστικά επί της επιλεξιμότητας όσον αφορά την αύξηση ικανότητας ορισμένων συγκεκριμένων σκαφών, σε σχέση με τις προϋποθέσεις εφαρμογής της εξαιρέσεως του άρθρου 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413. Διαπιστώνοντας έτσι τη μη επιλεξιμότητα των σκαφών που ανήκουν στους προσφεύγοντες, η προσβαλλόμενη απόφαση έχει ως άμεσο και οριστικό αποτέλεσμα να στερήσει από αυτούς τη δυνατότητα να ευεργετηθούν από μέτρο του κοινοτικού δικαίου. Επομένως, η απόφαση αυτή αφορά άμεσα τους προσφεύγοντες.
- 55 Πρέπει να προστεθεί ότι τα κράτη μέλη, σύμφωνα με την υποχρέωσή τους περί εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου, ήταν υποχρεωμένα να χορηγήσουν στα αντίστοιχα σκάφη τις αναφερόμενες στο παράρτημα I αυξήσεις. Δεν μπορούσαν ιδίως να χορηγήσουν σε σκάφος του παραρτήματος II την πρόσθετη ικανότητα που χορήγησε η Επιτροπή σε σκάφος του παραρτήματος I. Τα σκάφη του παραρτήματος II, μεταξύ των οποίων και τα σκάφη των προσφευγόντων, δεν έχουν επομένως δικαίωμα αυξήσεως ικανότητας για λόγους βελτιώσεων στον τομέα της ασφάλειας. Δεδομένου ότι μόνον η Επιτροπή μπορούσε να χορηγήσει αυτή την αύξηση ικανότητας, η τύχη των σκαφών είχε οριστικά καθοριστεί από αυτήν.
- 56 Το αποτέλεσμα αυτό της προσβαλλόμενης απόφασης απορρέει μόνον από την κοινοτική νομοθεσία, δεδομένου ότι η Επιτροπή είναι η μόνη αρχή που είναι αρμόδια για την εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413.

Οι εθνικές αρχές δεν διαθέτουν καμία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά την υποχρέωση εκτελέσεως της αποφάσεως αυτής. Δεν έχουν καμία ευχέρεια επιλογής ή κανένα περιθώριο χειρισμών όσον αφορά τη χορήγηση της πρόσθετης ικανότητας στον τομέα της ασφάλειας και πρέπει να εφαρμόσουν την απόφαση αυτή με τρόπο καθαρά αυτόματο, χωρίς εφαρμογή άλλων παρεμβαλλομένων κανόνων.

- 57 Τα αντίστοιχα επιχειρήματα των διαδίκων όσον αφορά τα πρακτικά αποτελέσματα της προσβαλλόμενης αποφάσεως επί των επίδικων σκαφών είναι προς τούτο αλυσιτελή. Συγκεκριμένα, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αφορά άμεσα τους προσφεύγοντες εφόσον στέρησε από τα επίδικα σκάφη την επιλεξιμότητά τους για αύξηση ικανότητας κατ' εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413, ασχέτως του ποια ήταν η πραγματική κατάσταση των σκαφών και, ειδικότερα, το αν αλίευαν πριν και μετά την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 58 Το επιχείρημα της Επιτροπής σύμφωνα με το οποίο η Ιρλανδία μπορεί θεωρητικά να χορηγήσει πρόσθετη ικανότητα στα σκάφη των προσφευγόντων δεν αναιρεί τις εκτιμήσεις που παρατίθενται με τις σκέψεις 52 έως 56 ανωτέρω. Εθνική απόφαση αυτού του είδους δεν αφαιρεί από την προσβαλλόμενη απόφαση την αυτόματη εφαρμογή της. Μια τέτοια απόφαση παραμένει, από νομικής απόψεως, ξένη προς την εφαρμογή, στο κοινοτικό δίκαιο, της προσβαλλομένης αποφάσεως. Η ως άνω εθνική απόφαση έχει ως αποτέλεσμα την εκ νέου μεταβολή της νομικής καταστάσεως των προσφευγόντων, ιδίως με την κατάργηση της ανάγκης αγοράς ικανότητας σε αντικατάσταση της διατεθείσας. Η δεύτερη αυτή μεταβολή της νομικής τους καταστάσεως απορρέει αποκλειστικά από τη νέα εθνική απόφαση και όχι από την εκτέλεση της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 59 Όσον αφορά το επιχείρημα της Επιτροπής σύμφωνα με το οποίο οι προσφεύγοντες μπόρεσαν να αποφύγουν τις αρνητικές συνέπειες προμηθευόμενοι πρόσθετη ικανότητα από την αγορά, όχι μόνο δεν αποκλείει το γεγονός ότι η απόφαση τους αφορά άμεσα, αλλά αποδεικνύει ότι η απόφαση είχε ως συνέπεια για τους προσφεύγοντες την ανάγκη να λάβουν μέτρα για να αντιμετωπίσουν την κατάσταση που δημιούργησε η προσβαλλόμενη απόφαση.
- 60 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί η ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή.

- 61 Ωστόσο, κατόπιν των απαντήσεων της Ιρλανδίας στις ερωτήσεις που της τέθηκαν στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, το Πρωτοδικείο εξέτασε αυτεπαγγέλτως το θέμα αν τέσσερις από τους προσφεύγοντες νομιμοποιούνται, εν προκειμένω, ενεργητικά (βλ. σκέψη 17 ανωτέρω). Πρόκειται για τον Thomas Faherty (Τ-224/03), την Ocean Trawlers Ltd (Τ-226/03), τον Larry Murphy (Τ-236/03) και την O'Neill Fishing Co. Ltd (Τ-239/03).
- 62 Από τις απαντήσεις αυτές προκύπτει ότι οι αιτήσεις που υπέβαλαν οι τέσσερις αυτοί προσφεύγοντες βασιζόνταν στην πρόθεσή τους να ναυπηγήσουν το διάστημα εκείνο σκάφη και να τους δώσουν τα ονόματα που διαλαμβάνονται στο παράρτημα II της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Αποδείχθηκε ωστόσο ότι οι προσφεύγοντες αυτοί δεν είχαν προβεί στη ναυπήγηση των σκαφών αυτών, οπότε, κατά την ημερομηνία εκδόσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως, δεν ήταν, πράγματι, κύριοι των εν λόγω σκαφών. Επομένως, οι εν λόγω προσφεύγοντες δεν νομιμοποιούνται ενεργητικώς προς άσκηση προσφυγής. Εν πάση περιπτώσει, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν τους αφορά ατομικά εφόσον τα εν λόγω σκάφη είναι πλασματικά.

Επί της ουσίας

- 63 Οι προσφεύγοντες προβάλλουν τρεις λόγους προς στήριξη της προσφυγής τους. Ο πρώτος αντλείται από έλλειψη αρμοδιότητας της Επιτροπής, ο δεύτερος από έλλειψη αιτιολογίας και ο τρίτος από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως. Επιβάλλεται να εξεταστεί κατ' αρχάς ο πρώτος λόγος.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 64 Εισαγωγικά, οι προσφεύγοντες εκθέτουν ότι οι αιτήσεις τους, που αφορούσαν βελτιώσεις σε θέματα ασφαλείας, υποβλήθηκαν σύμφωνα με την οδηγία 93/103/ΕΚ

του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές ασφάλειας και υγείας κατά την εργασία στα αλιευτικά σκάφη (ΕΕ L 307, σ. 1), και σύμφωνα με τη σύμβαση του Torremolinos. Οι περισσότεροι είχαν απλώς αντικαταστήσει τα υπάρχοντα σκάφη τους με νέα σκάφη. Στις υποθέσεις T-220/03, Cavankee Fishing Co. Ltd κατά Επιτροπής, και T-227/03, Brendan Gill κατά Επιτροπής, οι προσφεύγοντες, είχαν, αρχικώς, τροποποιήσει τα σκάφη τους και ζήτησαν συναφώς αύξηση χωρητικότητας. Στη συνέχεια, αντικατέστησαν τα σκάφη τους και ζήτησαν επίσης αύξηση χωρητικότητας για τα νέα σκάφη.

- 65 Οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι, στον βαθμό που η Επιτροπή ήταν αρμόδια δυνάμει των άρθρων 3 και 4 της αποφάσεως 97/413 και του σημείου 3.3 του παραρτήματος της αποφάσεως 98/125, η αρμοδιότητα αυτή περιοριζόταν από τις διατάξεις της αποφάσεως 97/413. Όπως προκύπτει από την τελευταία αυτή απόφαση τα μόνα θέματα που μπορούσε να εξετάσει η Επιτροπή αποφαινόμενη επί της κάθε αιτήσεως ήταν, αφενός, αν η προτεινόμενη αύξηση ικανότητας προέκυπτε αποκλειστικά από βελτιώσεις σε θέματα ασφαλείας και, αφετέρου, αν είχε ως συνέπεια αύξηση της αλιευτικής προσπάθειας των οικείων σκαφών. Επομένως, το άρθρο 4 της αποφάσεως 97/413 δεν εξουσιοδοτούσε την Επιτροπή να εφαρμόσει ορισμένα από τα κριτήρια του άρθρου 1 της προσβαλλόμενης αποφάσεως.
- 66 Οι προσφεύγοντες δεν αμφισβητούν τα κριτήρια του άρθρου 1, παράγραφοι 1 και 3, της αποφάσεως.
- 67 Αντιθέτως, όσον αφορά το κριτήριο του άρθρου 1, παράγραφος 2, της προσβαλλόμενης αποφάσεως, δηλαδή το κριτήριο σύμφωνα με το οποίο το σκάφος πρέπει να είναι δεόντως νηολογημένο στο κοινοτικό αλιευτικό μητρώο του στόλου (στο εξής: δεύτερο κριτήριο), προβάλλουν ότι το κριτήριο αυτό δεν αναφέρεται ούτε στην απόφαση 97/413 ούτε στην απόφαση 98/125. Στον βαθμό που θα είχε ως στόχο τον περιορισμό της δυνατότητας να ζητηθούν αυξήσεις ικανότητας που προκύπτουν αποκλειστικά από βελτιώσεις της ασφαλείας για σκάφη αντικαταστάσεως, το δεύτερο κριτήριο είναι εντελώς αδικαιολόγητο, δεδομένου ότι η

απόφαση 97/413 και η απόφαση 98/125 δεν αποκλείουν το να γίνονται δεκτές οι αιτήσεις για σκάφη αντικαταστάσεως.

- 68 Όσον αφορά το κριτήριο του άρθρου 1, παράγραφος 4, της προσβαλλόμενης αποφάσεως, αυτό δηλαδή σύμφωνα με το οποίο η αύξηση της χωρητικότητας πρέπει να προκύπτει από εργασίες εκσυγχρονισμού πάνω από το κύριο κατάστρωμα που εκτελέστηκαν ή πρόκειται να εκτελεσθούν σε ένα υπάρχον νηολογημένο σκάφος ηλικίας πέντε τουλάχιστον ετών κατά την ημερομηνία έναρξης των εργασιών (στο εξής: τέταρτο κριτήριο), είναι επίσης αδικαιολόγητο σε σχέση με την απόφαση 97/413 ή την απόφαση 98/125.
- 69 Πρώτον, οι προσφεύγοντες υπενθυμίζουν ότι οι διατάξεις αυτές δεν περιορίζουν τις βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας σε υπάρχοντα νηολογημένα σκάφη. Υπογραμμίζουν ότι η ηλικία του σκάφους αποτελεί έννοια παντελώς ξένη με τον ορισμό της «αλιευτικής προσπάθειας» που έδωσε το Συμβούλιο. Επομένως, η Επιτροπή δεν έχει αρμοδιότητα να λάβει υπόψη της την ηλικία των σκαφών κατά τη λήψη αποφάσεων στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που της απονέμει η απόφαση 97/413.
- 70 Δεύτερον, η απόφαση 97/413 δεν απαιτεί να έχουν τα σκάφη ηλικία τουλάχιστον πέντε ετών κατά την έναρξη των εργασιών. Η υποχρέωση αυτή φαίνεται να προέρχεται από το άρθρο 11, παράγραφος 5, του κανονισμού 2371/2002, ο οποίος προδήλως δεν μπορεί να διέπει τη διαχείριση του ΠΠΠ IV.
- 71 Τρίτον, οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας δεν περιορίζονται στον εκσυγχρονισμό πάνω από το κύριο κατάστρωμα. Η Επιτροπή δεν έχει καμία αρμοδιότητα να αποκλείσει οποιαδήποτε κατηγορία εργασιών. Ειδικότερα, οι αυξήσεις ικανότητας για εργασίες κάτω από το κύριο κατάστρωμα μπορούν να προκύψουν αποκλειστικά από βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας όταν, π.χ., αυξάνεται το μέγεθος των εξάλων και της αντώσεως του σκάφους.

- 72 Εξάλλου, η Επιτροπή εξέθεσε τα επιχειρήματά της με γενικότητα χωρίς να αναφερθεί στις ειδικές συνθήκες κάθε αιτήσεως που της υποβλήθηκε. Οι προσφεύγοντες εκτιμούν ότι οι εργασίες κάτω από το κύριο κατάστρωμα μπορούν κάλλιστα να συνιστούν αύξηση ικανότητας που προκύπτει αποκλειστικά από βελτιώσεις της ασφάλειας. Η Επιτροπή, μη αποφαινόμενη ατομικώς για κάθε αίτηση, παρέβη προδήλως την υποχρέωση που υπείχε να εξετάσει τις αιτήσεις κατά περίπτωση.
- 73 Τέταρτον, όσον αφορά την εξαίρεση των σκαφών που απωλέσθηκαν στη θάλασσα, η εξαίρεση αυτή έχει εφαρμογή μόνο στην περίπτωση αποφάσεως που έλαβε η Επιτροπή καθ' υπέρβαση των αρμοδιοτήτων της περί περιορισμού του δικαιώματος του άρθρου 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413 για υφιστάμενα νηολογημένα σκάφη, ηλικίας τουλάχιστον πέντε ετών κατά την έναρξη των εργασιών. Επιπλέον, η εξαίρεση αυτή έρχεται σε αντίθεση με τη συλλογιστική της Επιτροπής σύμφωνα με την οποία τα νέα σκάφη που αντικαθιστούν τα σκάφη που απωλέσθηκαν στη θάλασσα αυξάνουν την αλιευτική προσπάθεια.
- 74 Όσον αφορά το κριτήριο του άρθρου 1, παράγραφος 6, της προσβαλλόμενης αποφάσεως, δηλαδή το κριτήριο σύμφωνα με το οποίο ο όγκος κάτω από το κύριο κατάστρωμα του μετασκευασμένου σκάφους ή του σκάφους αντικαταστάσεως δεν αυξάνεται (στο εξής: έκτο κριτήριο), οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι δεν υφίσταται καμία άμεση σχέση με το αν δεδομένη πρόταση αυξήσεως ικανότητας, υποβληθείσα δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413, πληροί τις απαιτήσεις της διατάξεως αυτής.
- 75 Η Ιρλανδία συντάσσεται με την επιχειρηματολογία των προσφευγόντων. Θεωρεί ότι τα κριτήρια των παραγράφων 2 έως 5 της προσβαλλόμενης αποφάσεως (βλ. σκέψη 13 ανωτέρω) στερούνται νόμιμης βάσεως και θεσπίσθηκαν καθ' υπέρβαση αρμοδιότητας όσον αφορά την απόφαση 97/413.

- 76 Όσον αφορά το επιχείρημα της Επιτροπής σύμφωνα με το οποίο η Ιρλανδία ζήτησε αύξηση της χωρητικότητας του στόλου πολύ μεγαλύτερη από αυτήν που ζήτησαν τα άλλα κράτη μέλη, οι προσφεύγοντες εκτιμούν ότι το επιχείρημα αυτό ουδεμιά ασκεί επιρροή στην προκειμένη περίπτωση.
- 77 Η Επιτροπή προβάλλει, εισαγωγικά, ότι, σε όλες τις υποθέσεις, τα νέα σκάφη είναι πολύ μεγαλύτερα από τα σκάφη που επρόκειτο να αντικαταστήσουν. Σε ορισμένες περιπτώσεις, προτάθηκε η απόσυρση ορισμένου αριθμού παλαιών σκαφών προκειμένου να εισέλθουν νέα. Η ικανότητα αυτή θα διαμοιραζόταν ωστόσο μεταξύ διαφόρων σκαφών, οπότε δεν θα ήταν πάντοτε εύκολο να γίνει άμεση σύγκριση μεταξύ των σκαφών. Η Επιτροπή προσθέτει ότι η ποσοστιαία αύξηση του μεγέθους των σκαφών, εφόσον είναι δυνατό να καθοριστεί, είναι μεγάλη, δηλαδή σπανίως κατώτερη του 30 % και το συνηθέστερο μεταξύ 70 και 90 %. Η Επιτροπή προσθέτει ότι η αιτηθείσα από την Ιρλανδία αύξηση ικανότητας είχε ως αποτέλεσμα αύξηση της χωρητικότητας του ιρλανδικού στόλου κατά 11 % περίπου.
- 78 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το Συμβούλιο άφησε ανοιχτή τη δυνατότητα αυξήσεως της ικανότητας του στόλου κράτους μέλους για λόγους ασφαλείας. Ωστόσο, ενόψει του στόχου της αποφάσεως 97/413 να παγώσει ή να μειώσει τους αλιευτικούς στόλους, η δυνατότητα αυτή αποτελεί εξαίρεση από τη γενική αρχή και πρέπει να ερμηνευθεί περιοριστικά.
- 79 Στη συνέχεια, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι τα επίμαχα κριτήρια απορρέουν ρητώς ή σιωπηρώς από τις ισχύουσες κανονιστικές διατάξεις. Αμφισβητεί ότι υπερέβη τα όρια της εξουσίας της κάνοντας χρήση των κριτηρίων αυτών με την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 80 Υπενθυμίζει ότι, στον τομέα της γεωργίας, συμπεριλαμβανομένου του τομέα της αλιείας, τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 1994, C-133/93, C-300/93 και C-362/93,

Crispoltoni κ.λπ., Συλλογή 1994, σ. I-4863, σκέψη 42, και της 12ης Ιουλίου 2001, C-189/01, Jirpes κ.λπ., Συλλογή 2001, σ. I-5689, σκέψη 80).

- 81 Όσον αφορά το δεύτερο κριτήριο, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι προσφεύγοντες δεν εξηγούν με σαφήνεια ως προς τι είναι επικριτέο. Μολονότι το κριτήριο αυτό δεν παρατίθεται ρητώς στην απόφαση 97/413 και στην απόφαση 98/125, όμως περιλαμβάνεται σε αυτές σιωπηρώς. Η Ιρλανδία ζητεί με την αίτησή της αύξηση ικανότητας του αλιευτικού της στόλου. Το κοινοτικό αλιευτικό μητρώο αποτελείται από έναν απλό κατάλογο των αλιευτικών σκαφών, όπως αυτός καθορίζεται με το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3760/92 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση κοινοτικού συστήματος για την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια (ΕΕ L 389, σ. 1).
- 82 Θα ήταν περίεργο να μπορεί να αυξηθεί η ικανότητα του ιρλανδικού αλιευτικού στόλου λαμβάνοντας υπόψη σκάφη που δεν είναι αλιευτικά ή δεν είναι νηολογημένα στην Ιρλανδία. Για τον λόγο αυτό, το άρθρο 6 της αποφάσεως 98/125 προβλέπει ότι η Ιρλανδία πρέπει να κοινοποιεί στην Επιτροπή όλες τις αλλαγές που αφορούν την κατάσταση του στόλου της και την αλιευτική προσπάθεια, σύμφωνα με τις διαδικασίες του κανονισμού ο οποίος καθόριζε το διάστημα εκείνο το αλιευτικό μητρώο.
- 83 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι η αιτίαση των προσφευγόντων όσον αφορά το δεύτερο κριτήριο αναφέρεται στην απαίτηση να μην είναι νέα τα σκάφη, η οποία είναι δικαιολογημένη για τους λόγους που εκτίθενται παρακάτω (σκέψεις 87 έως 94).
- 84 Όσον αφορά το τέταρτο κριτήριο (βλ. σκέψη 13 ανωτέρω), η Επιτροπή εκτιμά ότι προβαίνοντας στον καθορισμό του δεν υπερέβη τις αρμοδιότητές της.

- 85 Πρώτον, όσον αφορά την εξαίρεση των νέων σκαφών, τονίζει ότι το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413 προέβλεπε ότι οι αυξήσεις ικανότητας λόγω βελτιώσεων στον τομέα της ασφάλειας μπορούσαν να γίνουν δεκτές μόνον αν δεν είχαν ως αποτέλεσμα αύξηση της αλιευτικής προσπάθειας των οικείων σκαφών. Ο περιορισμός αυτός, τον οποίον αγνοούν συστηματικά οι προσφεύγοντες στο υπόμνημα απαντήσεως, συμφωνεί με τον γενικό στόχο της αποφάσεως 97/413, δηλαδή τη μείωση της ποσότητας των ψαριών που αλιεύονται από τον στόλο κάθε κράτους μέλους.
- 86 Κατά την Επιτροπή, γίνεται γενικώς δεκτό ότι τα νέα σκάφη είναι αποτελεσματικότερα από αυτά που αντικαθιστούν, οπότε, ακόμη κι αν η χωρητικότητα ή η ισχύς τους παραμένει αμετάβλητη, η πραγματική ικανότητα ενός νέου σκάφους είναι μεγαλύτερη. Έτσι, η είσοδος ενός νέου σκάφους θα είχε ως αναπόφευκτο αποτέλεσμα «αύξηση της αλιευτικής προσπάθειας των οικείων σκαφών» και η εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413 θα έπαυε να το καλύπτει.
- 87 Οι προσφεύγοντες διευρύνουν τη σημασία του όρου «βελτίωση» του άρθρου 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413, προκειμένου να καλύψουν την πλήρη αντικατάσταση του σκάφους. Ωστόσο, η ικανότητα του νέου σκάφους είναι σημαντικότερη από την ικανότητα του σκάφους το οποίο αντικαθιστά όχι μόνο λόγω των βελτιώσεων στον τομέα της ασφάλειας, αλλά επίσης λόγω της τεχνικής γενικώς ανωτερότητάς του. Θα ήταν επομένως αδύνατο να θεωρηθεί ότι η αύξηση της ικανότητας των σκαφών των προσφευγόντων οφειλόταν «αποκλειστικά» στις βελτιώσεις στον τομέα ασφαλείας, όπως απαιτεί η διάταξη αυτή.
- 88 Κατά την Επιτροπή, ένα νέο σκάφος είναι ανώτερο ενός παλαιού, ακόμη και αν έχει την ίδια χωρητικότητα και ισχύ, για τους παρακάτω λόγους:

— χρησιμοποίηση ηλεκτρονικού εξοπλισμού για την εντόπιση των ψαριών και την επακριβή μέτρηση του βάθους και της ταχύτητας της τράτας·

- αποτελεσματικότερη χρησιμοποίηση των καυσίμων·
- αυξημένη αποτελεσματικότητα της έλικας και βελτίωση της υδροδυναμικής επιδόσεως του δίχτυου, η οποία καθιστά εφικτό σε σκάφος με την ίδια ισχύ να ανασύρει μεγαλύτερο δίχτυ·
- χρησιμοποίηση ισχυρότερου εξοπλισμού καταστρώματος που καθιστά εφικτό να έλκεται το δίχτυ συχνότερα (στα μεγαλύτερα σκάφη ο εξοπλισμός καταστρώματος κινείται με βοηθητικούς κινητήρες οι οποίοι δεν προσμετρώνται στην ισχύ του σκάφους)·
- χρησιμοποίηση μηχανικών εξαρτημάτων για το κατέβασμα των παραγαδιών, γεγονός που καθιστά εφικτό να αναπτυχθούν και να ανασυρθούν περισσότερα αγκίστρια ταυτόχρονα.

⁸⁹ Η Επιτροπή προσθέτει ότι το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413 δεν είχε ως στόχο να θεσπίσει διαδικασία εγγραφής νέων αλιευτικών σκαφών. Τα νέα σκάφη διέπονται από το καθεστώς εγγραφών και διαγραφών στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 6 του κανονισμού 2792/1999 και το άρθρο 6 της αποφάσεως 97/413. Η ερμηνεία που υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες θα σήμαινε ότι κάθε σκάφος, όσο νέο κι αν ήταν, θα μπορούσε να αντικατασταθεί οποιαδήποτε στιγμή με άλλο (π.χ., το Mark Amay, της υποθέσεως T-222/03, που κατασκευάστηκε το 2000, το οποίο αντικαταστάθηκε μετά από δύο μόνον έτη από σκάφος με μέγεθος κατά 50 % μεγαλύτερο). Πάντως, η λογική αυτή θα είχε ως αποτέλεσμα αλματώδη αύξηση του στόλου, θα μπορούσε δε ακόμη και να αποτελέσει απειλή για τη θαλάσσια ασφάλεια. Οι κατασκευαστές και οι κύριοι σκαφών θα παρακινούνταν να ναυπηγήσουν σκάφη με τη μεγαλύτερη δυνατή χωρητικότητα και ισχύ, εξοικονομώντας από τον εξοπλισμό ασφαλείας.

- 90 Εξάλλου, στόχος του άρθρου 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413 είναι να καταστήσει δυνατή την αύξηση ικανότητας που προκύπτει από «βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας». Η ηλικία του σκάφους δεν λαμβάνεται υπόψη από την Επιτροπή αφηρημένα, αλλά ως παράμετρος για τον καθαρισμό του αν πρέπει να γίνουν βελτιώσεις ασφαλείας στο σκάφος αυτό. Το νέο σκάφος ανταποκρίνεται στους πλέον πρόσφατους κανόνες ασφαλείας. Επομένως, ο εξοπλισμός ασφαλείας των νέων σκαφών δεν χρειάζεται σημαντικές βελτιώσεις.
- 91 Τα έγγραφα της Ιρλανδίας και της Επιτροπής, τα οποία επικαλούνται οι προσφεύγοντες, αποτελούν απλώς αίτημα παροχής πληροφοριών. Με τα έγγραφα αυτά, η Επιτροπή δεν απαριθμεί όλα τα εφαρμοστέα κριτήρια και δεν είχε λόγο να το πράξει.
- 92 Δεύτερον, όσον αφορά το κριτήριο των πέντε ετών, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι πρέπει να ορισθεί ένα όριο ηλικίας προκειμένου να καθορισθούν αντικειμενικά οι έννοιες του «νέου σκάφους» και του «υπάρχοντος». Προέκρινε την πενταετή περίοδο λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι ένα αλιευτικό σκάφος έχει μέση διάρκεια ζωής 20 έως 25 χρόνια και ότι κανονικά δεν χρήζει εκσυγχρονισμού τα πέντε πρώτα χρόνια. Η Επιτροπή τονίζει ότι δεν θεωρεί ότι το άρθρο 11, παράγραφος 5, του κανονισμού 2371/2002 αποτελεί τη νομική βάση της πενταετούς περιόδου. Ωστόσο, η διάταξη αυτή αντικατοπτρίζει τη φιλοσοφία της Επιτροπής επί του θέματος αυτού. Η Επιτροπή θεωρεί ότι το όριο των πέντε ετών περιλαμβάνεται σιωπηρώς στη νομοθεσία.
- 93 Τρίτον, όσον αφορά το κριτήριο σύμφωνα με το οποίο οι εργασίες πρέπει να πραγματοποιηθούν επί του κυρίου καταστρώματος, η Επιτροπή τονίζει ότι, βάσει της αρχής του Αρχιμήδη, το βάρος που φέρει το σκάφος ισούται με την ποσότητα του νερού που εκτοπίστηκε από το βυθισθέν τμήμα του κελύφους. Οποιαδήποτε αύξηση του μεγέθους του κελύφους αυξάνει αναπόφευκτα την εκτοπιζόμενη ποσότητα νερού και συνεπώς το βάρος που μπορεί να φέρει το σκάφος. Έτσι, η αύξηση του μεγέθους του κελύφους μπορεί να αντιστοιχεί σε αύξηση του μεγέθους του σκάφους και κατά συνέπεια της αλιευτικής προσπάθειας. Η Επιτροπή εξηγεί ότι έκρινε, ως εκ τούτου, ότι η αύξηση του όγκου κάτω από το κύριο κατάστρωμα θα είχε αυτόματα ως αποτέλεσμα την αύξηση της αλιευτικής προσπάθειας και θα αντέβαινε έτσι στο άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413.

- 94 Αντιθέτως, οι πραγματοποιούμενες επί του κυρίου καταστρώματος βελτιώσεις δεν αυξάνουν συνήθως την ικανότητα του σκάφους και δεν έχουν στενότερη σχέση με την ασφάλεια. Κατά την Επιτροπή, δεν είναι δυνατό να αυξηθεί σημαντικά το βάρος ενός σκάφους πάνω από το κύριο κατάστρωμα, διότι αυτό θα έχει επιπτώσεις στη σταθερότητά του. Τα αμπάρια για τα ψάρια δεν μπορούν να τοποθετηθούν στο κύριο κατάστρωμα, το οποίο γενικώς χρησιμοποιείται για εργασία και ως κατάλυμα.
- 95 Ο ισχυρισμός των προσφευγόντων σύμφωνα με τον οποίο ο εξοπλισμός ασφαλείας πάνω από το κύριο κατάστρωμα έχει πάντοτε ως αποτέλεσμα την αστάθεια του σκάφους είναι υπερβολικά γενικός. Οι επιπτώσεις του εξοπλισμού αυτού στη σταθερότητα εξαρτώνται από το σκάφος. Κατά την Επιτροπή, είναι δυνατό, σε ορισμένες περιπτώσεις, να προστεθεί λίγο βάρος πάνω από το κύριο κατάστρωμα.
- 96 Η Επιτροπή προσθέτει με το υπόμνημά της ανταπαντήσεως ότι, αντιθέτως με όσα ισχυρίζονται οι προσφεύγοντες, προέβη σε κατά περίπτωση εξέταση. Τονίζει, συναφώς, ότι εντόπισε ένα σφάλμα στα έγγραφα του σκάφους που επρόκειτο να αντικαταστήσει το Άινε (υπόθεση T-223/03). Παρατηρεί επίσης ότι, δεδομένου ότι το υπόμνημά της αντικρούσεως αφορούσε 23 υποθέσεις, έπρεπε να εκθέσει την άποψή της με γενικότητα.
- 97 Τέταρτον, η Επιτροπή εκθέτει ότι, μολοντί ένα σκάφος με ηλικία μικρότερη των πέντε ετών δεν πρέπει να χρειάζεται εκσυγχρονισμό ή αντικατάσταση, είναι πιθανόν να απολεσθεί στη θάλασσα. Ο κύριος είναι τότε υποχρεωμένος να το αντικαταστήσει προκειμένου να μπορέσει να εξακολουθήσει να αλιεύει. Στην περίπτωση αυτή, το σκάφος που το αντικαθιστά δεν είναι κατ' ανάγκη όμοιο με το προηγούμενο και ο εξοπλισμός ασφαλείας μπορεί να βελτιωθεί. Αντιθέτως με όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, αυτό δεν έρχεται σε αντίθεση με το επιχείρημα της

Επιτροπής ότι τα νέα σκάφη είναι αποτελεσματικότερα. Δεδομένου ότι το παλαιό σκάφος που απωλέσθηκε στη θάλασσα δεν είναι πλέον διαθέσιμο για σύγκριση, δεν είναι δυνατό να υπολογισθεί η μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα. Δεν υφίσταται επομένως καμία βάση που να υποχρεώνει τους εφοπλιστές να αγοράσουν σκάφη μειωμένης ικανότητας. Εξάλλου, το σκάφος που αντικαθιστά σκάφος απολεσθέν στη θάλασσα δεν πρέπει να έχει αυξημένη μεταφορική ικανότητα.

- 98 Όσον αφορά το κριτήριο του άρθρου 1, παράγραφος 5, της προσβαλλόμενης αποφάσεως (στο εξής: πέμπτο κριτήριο), η Επιτροπή δεν κατανοεί ποιο συμπέρασμα εξαγουν οι προσφεύγοντες από τον ισχυρισμό κατά τον οποίο το κριτήριο αυτό υπερβαίνει την έννοια της «ασφάλειας». Αν η έννοια αυτή είχε ερμηνευθεί ευρύτερα, θα ήταν ευνοϊκότερη για τους προσφεύγοντες, δεδομένου ότι θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί ευρύτερη κλίμακα εργασιών. Η Επιτροπή θεωρεί επομένως ότι η διατύπωση του πέμπτου κριτηρίου είναι δικαιολογημένη σε σχέση με το άρθρο 6 του κανονισμού 2792/1999. Εν πάση περιπτώσει, από την προηγηθείσα ανάλυση προκύπτει ότι όλες οι προτάσεις για τα σκάφη των προσφευγόντων απορρίφθηκαν βάσει του τετάρτου κριτηρίου, οπότε η ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, στον βαθμό που στηρίζεται στο πέμπτο κριτήριο, δεν θα είχε ως αποτέλεσμα καμία μεταβολή της καταστάσεως των προσφευγόντων.
- 99 Όσον αφορά το έκτο κριτήριο, η Επιτροπή εκτιμά ότι δικαιολογείται από τους ανωτέρω προβληθέντες λόγους.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 100 Με το άρθρο 1 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, η Επιτροπή θέτει έξι κριτήρια επιλεξιμότητας των αιτήσεων αυξήσεως ικανότητας (βλ. σκέψη 13 ανωτέρω). Οι

προσφεύγοντες προβάλλουν ότι η Επιτροπή δεν είχε αρμοδιότητα να ορίσει το δεύτερο, τέταρτο, πέμπτο και έκτο κριτήριο. Υποστηρίζουν, ειδικότερα, ότι η Επιτροπή υπερέβη τις αρμοδιότητές της στον βαθμό που περιόρισε την έννοια των βελτιώσεων ασφαλείας στις τροποποιήσεις που πραγματοποιούνται σε υπάρχοντα νηολογημένα σκάφη, ηλικίας κατά την έναρξη των εργασιών τουλάχιστον πέντε ετών (δεύτερο και τέταρτο κριτήριο).

101 Επιβάλλεται να τονιστεί ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η Επιτροπή έχει την εξουσία να θεσπίζει όλα τα αναγκαία ή πρόσφορα μέτρα για να θέσει σε εφαρμογή τη βασική ρύθμιση, αρκεί τα εν λόγω μέτρα να μην αντίκεινται στη ρύθμιση αυτή ή στους εκτελεστικούς κανόνες του Συμβουλίου (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 15ης Μαΐου 1984, 121/83, Zuckerfabrik Franken, Συλλογή 1984, σ. 2039, σκέψη 13 της 17ης Οκτωβρίου 1995, C-478/93, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. I-3081, σκέψη 31, και της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, C-239/01, Γερμανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. I-10333, σκέψη 55).

102 Εν προκειμένω, από το άρθρο 9 της απόφασης 97/413 (και από την εκεί παρατιθέμενη ρύθμιση) προκύπτει ότι η Επιτροπή είχε την εξουσία να θέσει σε εφαρμογή τους στόχους και τους λεπτομερείς κανόνες της απόφασης αυτής σύμφωνα με τη λεγόμενη διαδικασία «της επιτροπής διαχείρισεως» (βλ., επίσης, αιτιολογική σκέψη 9 της προσβαλλόμενης απόφασης). Κατά τη νομολογία, η Επιτροπή μπορεί να έχει εκτελεστική αρμοδιότητα ιδιαίτερος σημαντική στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Οκτωβρίου 1975, 23/75, Rey Soda, Συλλογή τόμος 1975, σ. 399, σκέψεις 13 και 14).

103 Ωστόσο, η Επιτροπή δεν υποστηρίζει ότι είχε την εξουσία να προσθέσει με την προσβαλλόμενη απόφαση εντελώς νέα κριτήρια. Μολονότι δέχεται ότι το δεύτερο και το τρίτο κριτήριο είχαν ως αποτέλεσμα να μην είναι τα νέα σκάφη επιλέξιμα για αύξηση ικανότητας δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 2, της απόφασης 97/413,

υποστηρίζει πάντως ότι τα κριτήρια αυτά απέρρεαν ρητώς ή σιωπηρώς από τη διάταξη αυτή (βλ. σκέψη 79 ανωτέρω).

104 Δεδομένου ότι όλες οι προσφυγές που ασκήθηκαν αφορούν τελείως νέα σκάφη, επιβάλλεται να εξεταστεί αν η εξαίρεση των νέων σκαφών προκύπτει από την εφαρμογή του βασικού κριτηρίου του άρθρου 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413 ή αν αντιβαίνει στη διάταξη αυτή.

105 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413 (βλ. σκέψη 1 ανωτέρω) δεν θέτει κανένα όριο όσον αφορά την ηλικία του σκάφους στο οποίο μπορεί να δοθεί αύξηση ικανότητας λόγω ασφαλείας. Το γράμμα της διατάξεως αυτής επιτρέπει, εκ πρώτης όψεως, οποιαδήποτε αύξηση ικανότητας για βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, αρκεί οι αυξήσεις αυτές να μην έχουν ως αποτέλεσμα αύξηση της αλιευτικής προσπάθειας. Αν το Συμβούλιο ήθελε να εξαιρέσει τα νέα σκάφη, θα το είχε προφανώς διευκρινίσει (βλ., συναφώς, σκέψη 117 κατωτέρω).

106 Επιβάλλεται επίσης η διαπίστωση ότι οι άλλες διατάξεις που αναφέρονται στην εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413, δηλαδή το σημείο 3.3 του παραρτήματος της αποφάσεως 98/125 (βλ. σκέψη 2 ανωτέρω) και το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 2792/1999 (βλ. σκέψη 3 ανωτέρω), δεν περιέχουν καμία ένδειξη για το ό,τι η εξαίρεση αυτή αφορά αποκλειστικά τα σκάφη ηλικίας μεγαλύτερης των πέντε ετών (βλ., επίσης, δωδέκατη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως 97/413).

107 Πρέπει να τονιστεί, συναφώς, ότι το άρθρο 6 του κανονισμού 2792/1999 τιτλοφορείται «Ανανέωση του στόλου και εκσυγχρονισμός των αλιευτικών σκαφών». Η Επιτροπή δέχθηκε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού επαναλαμβάνει το άρθρο 4, παράγραφος

2, της αποφάσεως 97/413. Το Πρωτοδικείο θεωρεί, ενόψει ειδικότερα του προαναφερθέντος τίτλου, ότι αν η παράγραφος 2 του άρθρου 6 είχε εφαρμογή μόνο στα παλαιά σκάφη, ο κανονισμός θα το είχε διευκρινίσει.

- 108 Αντιθέτως με όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, η έννοια των βελτιώσεων του άρθρου 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413 δεν πρέπει να νοηθεί σε βελτιώσεις πραγματοποιηθείσες σε συγκεκριμένο σκάφος, αλλά ως αναφερόμενη στον εθνικό στόλο. Συναφώς, πρέπει να τονιστεί, ιδίως, ότι το σημείο 3.3 του παραρτήματος της αποφάσεως 98/125 αναφέρεται σε «πρόγραμμα βελτιώσεων στον τομέα της ασφάλειας» του εθνικού στόλου γενικώς.
- 109 Πρέπει επίσης να ληφθούν υπόψη οι στόχοι της αποφάσεως 97/413. Η απόφαση αυτή έχει, συγκεκριμένα, ως στόχο τη διατήρηση των αλιευτικών αποθεμάτων εντός των κοινοτικών υδάτων. Ωστόσο, το Συμβούλιο έλαβε υπόψη του «ότι υπάρχει ανάγκη να εξασφαλιστούν τα υψηλότερα δυνατά πρότυπα ασφαλείας στον αλιευτικό στόλο της Κοινότητας» (δωδέκατη αιτιολογική σκέψη). Επομένως, περιέλαβε το άρθρο 3 (που αφορά τα αλιευτικά σκάφη ολικού μήκους κάτω των δώδεκα μέτρων, εκτός από τις τράτες) και το άρθρο 4, παράγραφος 2, στην εν λόγω απόφαση.
- 110 Αντιθέτως με όσα αφήνει να εννοηθούν η Επιτροπή, για την εξασφάλιση του ανωτέρω στόχου της αποφάσεως 97/413, δεν είναι απαραίτητο να εξαιρεθούν τα νέα σκάφη από το καθεστώς του άρθρου 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως αυτής. Το Πρωτοδικείο υπογραμμίζει, συναφώς, ότι η τελευταία αυτή διάταξη δεν αντιβαίνει στον στόχο αυτό καθόσον απαγορεύει οποιαδήποτε αύξηση της αλιευτικής προσπάθειας. Η Επιτροπή, η οποία προβάλλει σημαντικότερες σε μέγεθος αυξήσεις που δεν δικαιολογούνται από λόγους ασφαλείας, θα μπορούσε να εξετάσει τα σκάφη, κατά περίπτωση, για να αποδείξει αν υπήρξε ή όχι αύξηση της αλιευτικής προσπάθειας. Συγκεκριμένα, η ίδια τονίζει ότι η απαγόρευση της αυξήσεως αυτής επιδιώκει την εκπλήρωση του γενικού στόχου της αποφάσεως 97/413 που είναι η μείωση της ποσότητας των αλιευόμενων ψαριών εντός της Κοινότητας (βλ. σκέψη 85 ανωτέρω).

- 111 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413 δεν είχε ως στόχο να θεσπίσει διαδικασία εγγραφής νέων σκαφών αλιείας. Η διαδικασία αυτή διέπεται από το καθεστώς εγγραφών και διαγραφών του άρθρου 6 του κανονισμού 2792/1999 και του άρθρου 6 της αποφάσεως 97/413.
- 112 Οι προσφεύγοντες δεν αμφισβητούν τους ισχυρισμούς αυτούς της Επιτροπής. Αναγνωρίζουν πράγματι ότι όλα τα νέα σκάφη πρέπει να τηρούν τη διαδικασία εγγραφής των διατάξεων αυτών. Ωστόσο, τίποτε δεν εμποδίζει ένα σκάφος που ενεγράφη στον στόλο σύμφωνα με το καθεστώς εγγραφών και διαγραφών του άρθρου 6 του κανονισμού 2792/1999 και του άρθρου 6 της αποφάσεως 97/413 να επωφεληθεί της εξαιρέσεως που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413. Συγκεκριμένα, η τελευταία περίοδος του άρθρου 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 2792/1999 προβλέπει ότι η διαχείριση οποιασδήποτε αυξήσεως της ικανότητας γίνεται από τα κράτη μέλη βάσει των μονίμων ρυθμίσεων για τον έλεγχο της ανανεώσεως και του εκσυγχρονισμού του στόλου τους που προβλέπει το άρθρο 6, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού.
- 113 Πρέπει να προστεθεί ότι το καθεστώς εισόδου και εξόδου στο οποίο αναφέρεται το άρθρο 6 της αποφάσεως 97/413 δεν περιορίζεται στα νέα σκάφη. Για να εισέλθει ένα μεταχειρισμένο σκάφος (το οποίο προηγουμένως ανήκε, π.χ., σε άλλον εθνικό στόλο), είναι απαραίτητο, με το καθεστώς αυτό, να αφαιρεθεί ικανότητα. Πάντως, η Επιτροπή δεν αμφισβητεί ότι μπορεί να χορηγηθεί στα μεταχειρισμένα σκάφη αύξηση ικανότητας βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, της ίδιας αποφάσεως.
- 114 Εξάλλου, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι και η ίδια η Επιτροπή ερμήνευσε το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413 ως επιτρέπον αιτήσεις αυξήσεως ικανότητας για την εγγραφή νέων σκαφών.

- 115 Πρέπει να τονιστεί συναφώς ότι οι προπαρασκευαστικές εργασίες της αποφάσεως 2002/70, η οποία κατάργησε το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413 από 1ης Ιανουαρίου 2002, αποδεικνύουν ότι η Επιτροπή θεωρούσε ότι η τελευταία αυτή διάταξη είχε εφαρμογή και στα νέα σκάφη. Με την απόφαση 2002/70 παρατάθηκε η εφαρμογή της αποφάσεως 97/413 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2002. Πάντως, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση της προτάσεως αποφάσεως του Συμβουλίου περί τροποποιήσεως της αποφάσεως 97/413 [COM(2001) 322 τελικό], που υπέβαλε η Επιτροπή:

«Οποιαδήποτε παράταση [της αποφάσεως 97/413] θα έπρεπε τουλάχιστον να συνδέεται με μέτρα τα οποία θα καθιστούσαν αποτελεσματικότερους [τους στόχους του ΠΠΠ IV]. Κατά συνέπεια, η συνημμένη πρόταση διαγράφει τις δυνατότητες που υφίστανται επί του παρόντος βάσει των άρθρων 3 και 4 της αποφάσεως 97/413 [...] για την αύξηση των στόχων του ΠΠΠ για λόγους ασφαλείας. Όλα τα σκάφη θα πρέπει να κατασκευάζονται βάσει ορισμένων ελάχιστων προτύπων ασφαλείας και η δυνατότητα ναυπήγησης των νέων αυτών σκαφών θα μπορούσε να εξευρεθεί στο πλαίσιο των υφισταμένων στόχων αλιευτικής ικανότητας.»

- 116 Από το εδάφιο αυτό προκύπτει σαφώς ότι η Επιτροπή έκρινε ότι το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413 επέτρεπε αιτήσεις αυξήσεως ικανότητας που αφορούσαν εγγραφή νέων σκαφών και ότι σκόπευε κατόπιν αυτού να καταργήσει τη διάταξη αυτή στον βαθμό που υπήρχε το ενδεχόμενο, κατά την άποψή της, να έχει ως αποτέλεσμα υπερβολική αύξηση των στόχων του ΠΠΠ IV.

- 117 Πρέπει να προστεθεί ότι, ένα χρόνο μετά την έκδοση της αποφάσεως 2002/70, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό 2371/2002, του οποίου το άρθρο 11, παράγραφος 5, προβλέπει ρητώς, αντίθετα προς το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413, ότι οι αυξήσεις ικανότητας, ιδίως στον τομέα ασφαλείας,

επιτρέπονται μόνο για σκάφη ηλικίας πέντε ετών και άνω (βλ. σκέψη 5 ανωτέρω). Το γράμμα της διατάξεως αυτής είναι σαφές και περιοριστικό, σε αντίθεση με το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413.

118 Η Επιτροπή, η οποία δέχεται ότι το άρθρο 11, παράγραφος 5, του κανονισμού 2371/2002, που τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2003, δεν είχε εν προκειμένω εφαρμογή και ότι η προσβαλλόμενη απόφαση έπρεπε να στηριχθεί στις ισχύουσες κατά τον χρόνο της καταθέσεως των αιτήσεων διατάξεις, δηλαδή στο άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413, ισχυρίζεται εν τούτοις ότι ο κανονισμός 2371/2002 «αντικατόπτριζε τη φιλοσοφία της» εν προκειμένω. Επιβάλλεται η διαπίστωση, συναφώς, ότι οι ομοιότητες μεταξύ του άρθρου 11, παράγραφος 5, του κανονισμού 2371/2002 και των κριτηρίων που αναφέρονται στην προσβαλλόμενη απόφαση είναι έκδηλες. Πάντως, τα κριτήρια αυτά δεν παρατίθενται στην απόφαση 97/413 και έχουν ως αποτέλεσμα τη μεταβολή του πεδίου εφαρμογής της. Η Επιτροπή μπορεί να είχε αντιρρήσεις ως προς το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413 (βλ. σκέψη 115 ανωτέρω), δεν είχε ωστόσο δικαίωμα να μεταβάλει το πεδίο εφαρμογής (βλ. σκέψη 101 ανωτέρω).

119 Επιπλέον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως ορθώς τονίζουν οι προσφεύγοντες και η Ιρλανδία, από την αλληλογραφία μεταξύ της Ιρλανδίας και της Επιτροπής σχετικά με τις αιτήσεις αυξήσεως ικανότητας αποδεικνύεται ότι η Επιτροπή θεωρούσε ότι τα νέα σκάφη μπορούσαν να υπαχθούν στο άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413.

120 Η Ιρλανδία ζήτησε για πρώτη φορά από την Επιτροπή αύξηση ικανότητας κατ' εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413 με έγγραφο της 28ης Οκτωβρίου 1999. Η αίτηση αυτή βασιζόταν στις αιτήσεις επτά κυρίων νέων υπό κατασκευή σκαφών. Με την απάντηση της 10ης Δεκεμβρίου 1999, η Επιτροπή δεν αντέτεινε καμία ένσταση ως προς το γεγονός ότι η αίτηση αφορούσε νέα σκάφη. Περιορίστηκε να υποδείξει ότι « [ο] όγκος των χώρων που έχουν σχέση με την ασφάλεια στα αποσυρθέντα σκάφη [έπρεπε] επίσης να γνωστοποιηθεί

προκειμένου να καταστεί δυνατό να υπολογισθούν οι συμπληρωματικοί χώροι που διατέθηκαν για την ασφάλεια στα νέα σκάφη».

121 Με τα έγγραφα αυτά, η Επιτροπή επέμεινε στο αίτημά της να πραγματοποιηθούν συγκρίσεις μεταξύ των νέων και των παλαιών σκαφών που προορίζονταν να αντικατασταθούν. Έτσι, τόνισε, με έγγραφο της 23ης Ιανουαρίου 2001, ότι γνώριζε ότι οι όγκοι που μπορούσαν να θεωρηθούν ως διατεθέντες για την ασφάλεια είχαν περισσότερη σημασία στα νέα σκάφη απ' ό,τι στα σκάφη που θα αντικαθιστούσαν, αλλά ότι δεν ήταν δυνατό, εκτός αν υπήρχε δυνατότητα ογκομετρήσεως, να αυξήσει τους στόχους του ΠΠΠ προκειμένου να λάβει υπόψη το στοιχείο αυτό. Παρά τα έγγραφα που αντάλλαξαν η Ιρλανδία και η Επιτροπή, συμπεριλαμβανομένων των εγγράφων που απεστάλησαν στα τέλη του 2001 σχετικά με τις επίμαχες αιτήσεις, που αφορούσαν ρητώς τα νέα σκάφη, η Επιτροπή για πρώτη φορά με την προσβαλλόμενη απόφαση τόνισε ότι τα νέα σκάφη εξαιρούνται από το καθεστώς του άρθρου 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413.

122 Επιβάλλεται η διαπίστωση, εξάλλου, ότι η άποψη που υιοθέτησε εν προκειμένω η Επιτροπή είναι αντιφατική. Αφενός, υποστηρίζει ότι το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413 δεν είχε εφαρμογή στα νέα σκάφη. Αφετέρου, επέτρεπε, βάσει της ίδιας διατάξεως, αυξήσεις ικανότητας για τα νέα σκάφη αν αυτά αντικαθιστούσαν σκάφη που απωλέσθηκαν στη θάλασσα (τέταρτο κριτήριο). Πάντως, αν το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413 εξαιρεί τα νέα σκάφη, η ίδια αυτή διάταξη δεν μπορεί να θεμελιώνει αυξήσεις ικανότητας για νέα σκάφη που αντικαθιστούν σκάφη που απωλέσθηκαν στη θάλασσα.

123 Το επιχείρημα της Επιτροπής σύμφωνα με το οποίο οι κύριοι σκαφών που απωλέσθηκαν στη θάλασσα ήσαν υποχρεωμένοι να τα αντικαταστήσουν δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Ακόμη κι αν αυτό αληθεύει, γεγονός παραμένει ότι η Επιτροπή επέτρεπε έτσι σε νέα σκάφη να υπαχθούν στο άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413, ενώ παράλληλα ισχυριζόταν ότι η διάταξη αυτή εξαιρούσε τα νέα σκάφη. Πρέπει εξάλλου να παρατηρηθεί ότι η Επιτροπή εξαιρούσε από την εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413 τον κύριο παλαιού σκάφους, μολοντί και αυτός θα μπορούσε να είναι υποχρεωμένος να το

αντικαταστήσει εφόσον ήταν αδύνατο να το χρησιμοποιήσει περαιτέρω και είχε καταστεί ανασφαλές.

- 124 Όσον αφορά το επιχείρημα της Επιτροπής κατά το οποίο δεν ήταν δυνατό να υπολογιστεί η μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα των νέων σκαφών που αντικαθιστούν αυτά που απωλέσθηκαν στη θάλασσα, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι η Επιτροπή έκρινε ότι τα νέα σκάφη αύξαναν αυτομάτως την αλιευτική προσπάθεια (βλ. σκέψη 126 κατωτέρω). Πάντως, η Επιτροπή δεν μπορεί να ισχυρίζεται ότι τα νέα σκάφη είναι αποτελεσματικότερα από αυτά που αντικαθιστούν και ταυτόχρονα να δικαιολογεί την αντικατάσταση των σκαφών που απωλέσθηκαν στη θάλασσα με νέα σκάφη για τον λόγο ότι δεν μπορούσε να υπολογίσει τη μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα των νέων σκαφών.
- 125 Πρέπει να προστεθεί ότι η Επιτροπή δέχεται, στο πλαίσιο του λόγου που αντλείται από την παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, ότι «κύριος σκάφος που επιθυμεί να αγοράσει νέο σκάφος [μπορεί] να πωλήσει το παλαιό και ενδεχομένως να μεταφέρει μέρος του εξοπλισμού του στο νέο σκάφος». Προκύπτει επομένως ότι τα στοιχεία που καθιστούν το νέο σκάφος αποτελεσματικότερο δεν βρίσκονται αυτομάτως επί του σκάφους αυτού.
- 126 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι είναι γενικώς παραδεκτό ότι τα νέα σκάφη είναι αποτελεσματικότερα αυτών τα οποία αντικαθιστούν, οπότε, ακόμη κι αν η χωρητικότητα ή η ισχύς τους παραμένει αμετάβλητη, η «πραγματική ικανότητα» ενός νέου σκάφους είναι μεγαλύτερη. Έτσι, η είσοδος νέου σκάφους έχει ως αναπόφευκτο αποτέλεσμα «αύξηση της αλιευτικής προσπάθειας των οικείων σκαφών» και δεν καλύπτεται επομένως από την εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413.
- 127 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμο ότι η εγγραφή νέου σκάφους συνεπάγεται αναγκαστικά αύξηση της αλιευτικής προσπάθειας.

128 Δεν αμφισβητείται πράγματι ότι, όσον αφορά τη συγκεκριμένη περίπτωση, η αλιευτική προσπάθεια ενός σκάφους ορίζεται ως το προϊόν της δραστηριότητάς του και της ικανότητάς του εκφραζόμενο σε GRT [βλ. άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413 και άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο iii, της αποφάσεως 98/125]. Όπως προκύπτει εξάλλου από το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413, αυξήσεις ικανότητας δεν επιτρέπονται όταν έχουν ως αποτέλεσμα αύξηση της αλιευτικής προσπάθειας. Πάντως, ακόμη και αν υποθεθεί ότι τα νέα σκάφη είναι γενικώς αποτελεσματικότερα από τα παλαιά, δεν μπορεί ωστόσο να συναχθεί το συμπέρασμα ότι όλα τα νέα σκάφη είναι απαραίτητως και συστηματικώς αποτελεσματικότερα, από την άποψη της αλιευτικής προσπάθειας, από αυτά που αντικαθιστούν. Έτσι, οι τεχνολογικές βελτιώσεις που προβάλλει η Επιτροπή (βλ. σκέψη 88 ανωτέρω) δεν αφορούν απαραίτητως όλα τα σκάφη. Στην ίδια συλλογιστική, πρέπει να τονιστεί ότι ο κύριος σκάφος σχετικά πρόσφατου και εξοπλισμένου με συσκευές νέας τεχνολογίας μπορεί να αντικαταστήσει το σκάφος του με νέο σκάφος ασφαλέστερο και σταθερότερο μεριμνώντας ταυτόχρονα να μην αυξήσει την αλιευτική προσπάθεια.

129 Πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η Επιτροπή είχε κάθε δυνατότητα να καθορίσει κατά περίπτωση αν τα νέα σκάφη είχαν πράγματι ως αποτέλεσμα αύξηση της αλιευτικής προσπάθειας σε σχέση με τα προηγούμενα σκάφη.

130 Όσον αφορά το επιχείρημα της Επιτροπής σύμφωνα με το οποίο το νέο σκάφος ανταποκρινόταν στους πρόσφατους κανόνες ασφαλείας και δεν έχρηζε σημαντικών βελτιώσεων, πρόκειται στην πραγματικότητα για μια πολιτική θέση της Επιτροπής την οποία υιοθέτησε στο εξής η ισχύουσα νομοθεσία (βλ. σκέψεις 117 και 118 ανωτέρω). Ωστόσο, δεν μπορεί να γίνει επίκληση της θέσεως αυτής της Επιτροπής για να μεταβληθούν *ex post facto* οι προϋποθέσεις του άρθρου 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413. Μπορεί να υποθεθεί ότι ο νομοθέτης, κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως, θεωρούσε ευκταία, από άποψη ασφάλειας, την αντικατάσταση των παλαιών αλιευτικών σκαφών με νέα σκάφη.

- 131 Εξάλλου, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, όσον αφορά το νέο σκάφος, η ικανότητα αυξάνεται όχι μόνο λόγω των βελτιώσεων ασφαλείας, αλλά επίσης λόγω της γενικής ανωτερότητας του νέου σκάφους. Είναι επομένως αδύνατο να καθοριστεί αν η αύξηση ικανότητας οφείλεται «αποκλειστικά» στις βελτιώσεις ασφαλείας, όπως απαιτεί το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413.
- 132 Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Πέραν του ότι η Επιτροπή επιχειρηματολογεί με γενικότητες ως προς την ανωτερότητα των νέων σκαφών χωρίς να αναφέρεται στις περιστάσεις κάθε αιτήσεως (βλ. σκέψη 128 ανωτέρω), η αναγκαία συγκριτική εξέταση για τον καθορισμό των αυξήσεων ικανότητας των νέων σκαφών, που προκύπτουν είτε από βελτιώσεις ασφαλείας είτε από άλλου είδους βελτιώσεις, αποτέλεσε αντικείμενο της αλληλογραφίας μεταξύ της Επιτροπής και της Ιρλανδικής Κυβερνήσεως. Κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής, οι αιτήσεις αναδιατυπώθηκαν για να μπορέσει αυτή να πραγματοποιήσει τις αναγκαίες συγκρίσεις. Η Επιτροπή δεν μπορεί επομένως να επικαλείται αδυναμία να αποδείξει αν οι αυξήσεις οφείλονταν στις βελτιώσεις ασφαλείας.
- 133 Τέλος, το τέταρτο κριτήριο περιορίζει την έννοια των βελτιώσεων ασφαλείας στις «εργασίες εκσυγχρονισμού στο κύριο κατάστρωμα» (βλ., επίσης, το έκτο κριτήριο, σκέψη 13 ανωτέρω). Δεν αμφισβητείται ότι πολλές αιτήσεις των προσφευγόντων αφορούσαν αύξηση του όγκου κάτω από το κύριο κατάστρωμα. Αρκεί η διαπίστωση, συναφώς, ότι οι τροποποιήσεις κάτω από το κατάστρωμα απαγορεύονταν δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413, εάν είχαν ως αποτέλεσμα αύξηση της αλιευτικής προσπάθειας. Εν τούτοις, η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι αυτό το είδος τροποποιήσεων είχε συστηματικά ως αποτέλεσμα την αύξηση αυτή. Για μια φορά ακόμη, η Επιτροπή έπρεπε να εξετάσει τα σκάφη κατά περίπτωση προκειμένου να αποφανθεί επί του θέματος αυτού.
- 134 Κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη της με την προσβαλλόμενη απόφαση κριτήρια που δεν προβλέπονται από την

εφαρμοστέα εν προκειμένω νομοθεσία, υπερέβη τις αρμοδιότητές της. Επομένως, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτός και η προσβαλλόμενη απόφαση να ακυρωθεί, χωρίς να απαιτείται εξέταση των λοιπών λόγων ακυρώσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ¹³⁵ Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά της έξοδα και στα δικαστικά έξοδα των προσφευγόντων σύμφωνα με το σχετικό αίτημα των τελευταίων. Η Ιρλανδία θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές των Thomas Faherty (T-224/03), Ocean Trawlers Ltd (T-226/03), Larry Murphy (T-236/03) και O'Neill Fishing Co. Ltd (T-239/03).**

- 2) Ακυρώνει την απόφαση 2003/245/ΕΚ της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που έλαβε η Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των πολυετών προγραμμάτων προσανατολισμού IV προκειμένου να βελτιωθεί η ασφάλεια, η θαλάσσια ναυσιπλοΐα, η υγιεινή, η ποιότητα των προϊόντων και οι συνθήκες εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των δώδεκα μέτρων, ως προς το μέρος της που έχει εφαρμογή στα σκάφη των λοιπών προσφευγόντων.

- 3) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα των προσφευγόντων που αναφέρονται στο σημείο 2.

- 4) Οι προσφεύγοντες που αναφέρονται στο σημείο 1 φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

- 5) Η Ιρλανδία φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Cooke

García-Valdecasas

Labucka

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Ιουνίου 2006.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

E. Coulon

García-Valdecasas

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

- T-219/03 **Mullglen Ltd**, με έδρα το Killybegs (Ιρλανδία),
- T-220/03 **Cavankee Fishing Co. Ltd**, με έδρα το Greencastle (Ιρλανδία),
- T-221/03 **Padraigh Coneely**, κάτοικος Claregalway (Ιρλανδία),
- T-222/03 **Island Trawlers Ltd**, με έδρα το Killybegs,
- T-223/03 **Joseph Doherty**, κάτοικος Burtonport (Ιρλανδία),
- T-224/03 **Thomas Faherty**, κάτοικος Kilronan, Aran Islands (Ιρλανδία),
- T-225/03 **Pat Fitzpatrick**, κάτοικος Inishmore, Aran Islands,
- T-226/03 **Ocean Trawlers Ltd**, με έδρα το Killybegs,
- T-227/03 **Brendan Gill**, κάτοικος Lifford (Ιρλανδία),
- T-228/03 **Eugene Hannigan**, κάτοικος Killybegs,
- T-229/03 **Edward Kelly**, κάτοικος Greencastle,

T-230/03 **Peter McBride**, κάτοικος Downings (Ιρλανδία),

T-231/03 **Hugh McBride**, κάτοικος Downings,

T-232/03 **Adrian McClennaghan**, κάτοικος Greencastle,

T-233/03 **Noel McGing**, κάτοικος Killybegs,

T-234/03 **Eamon McHugh**, κάτοικος Killybegs,

T-235/03 **Gerard Minihane**, κάτοικος Skibbereen (Ιρλανδία),

T-236/03 **Larry Murphy**, κάτοικος Castletownbere (Ιρλανδία),

T-237/03 **Eileen Oglesby**, κάτοικος Kincasslagh (Ιρλανδία),

T-238/03 **Patrick O'Malley**, κάτοικος Galway (Ιρλανδία),

T-239/03 **O'Neill Fishing Co. Ltd**, με έδρα το Killybegs,

T-240/03 **Cecil Sharkey**, κάτοικος Clogherhead (Ιρλανδία).